

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Formål

Forslaget til ændring af Inatsisartutlov om fangst og jagt har til hensigt at skærpe tilknytningskravet til det grønlandske samfund for arrangører af betalingsjagt, og at sikre lokal forankring og den fornødne erfaring, når der udbydes trofæjagt. Der sikres samtidig hjemmel til dispensation fra kravene, såfremt ansøgeren har opholdt sig udenfor Grønland i uddannelsesøjemed eller lignende, jf. forslagets § 10, i lighed med de almindelige betingelser, der knytter sig til ansøgning om erhvervsmæssig fangst og jagt. Endelig præciseres det, at der i ansøgninger, hvortil der kan kræves dokumentation for bopæl i det forvaltningsområde, der søges om licens til, skal angives en bestemt by eller bygd og ikke blot et forvaltningsområde.

1.2. Baggrund

Ønsket om at skærpe opholdskravet blev allerede rejst under behandlingen af fangst- og jagtloven fra 2023, og siden taget op af Naalakkersuisut og formuleret i det foreliggende ændringsforslag, der lægger op til en skærpelse af bopælskravet fra fast bopæl i Grønland til 5 år.

Forslaget skal sikre, at arrangøren af betalingsjagt har den fornødne erfaring og dybde i sin tilknytning til Grønland og det lokalområde, han skal udbyde betalingsjagt i, med henblik på i højere grad at indfri lovens formål om at sikre en hensigtsmæssig og bæredygtig udnyttelse af landets fangstressourcer og beskæftigelsesmæssige hensyn. Udover at sikre arrangørernes dybdegående kendskab til landets unikke natur- og vejrforhold samt jagtområdernes karakteristika, skal 5-årskravet også fremme forståelse og respekt for lokale jagttraditioner og kulturelle værdier, ligesom det forventes at understøtte opbygning af et stærkt lokalt netværk, herunder kommunikation og tillid, som er afgørende for en effektiv koordinering med myndigheder og partnere. Ændringen bringer derudover retstilstanden på området overens med råstofloven og fiskeriloven.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Krav om 5 års bopælspligt

2.1.1. Gældende ret

Der gælder et krav om 2 års fast bopæl i Grønland for at kunne opnå tilladelse til erhvervsmæssig fangst og jagt, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, i Inatsisartutlov om fangst og jagt. For tilladelse til fritidsfangst

kræves blot fast bopæl, jf. § 9 og for licens til kvoterede arter et krav om 2 års fast bopæl, jf. § 14, stk. 1.

Tilladelse til at arrangere betalingsjagt kræver ikke erhvervsjagtbevis, og der stilles alene krav om fast bopæl i Grønland for at kunne arrangere betalingsjagt, jf. §§ 7 og 15 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 22 af 19 august 2002, som er opretholdt ved § 47, stk. 3, i Inatsisartutlov om fangst og jagt.

For så vidt angår Naalakkersuisuts hjemmel til at fastsætte regler for ansøgers mulighed for at opnå autorisation som betalingsjagtarrangør, herunder krav om bopæl, fremgår følgende af gældende Inatsisartutlov § 18:

§ 18. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om opnåelse og fortabelse af autorisation som betalingsjagtarrangør, herunder om anvendelse og godkendelse af guider til betalingsjagt.

I bemærkningerne til den pgl. bestemmelse oplyses bl.a. følgende:

I bekendtgørelsen kan blandt andet fastsættes, hvilke krav der stilles for, efter ansøgning, at kunne opnå autorisation som betalingsjagtarrangør, samt hvilke krav der skal stilles til guider, og hvordan de kan anvendes i forbindelse med betalingsjagt. **Det kan eksempelvis være krav om bopælspligt i et antal år**, samt bopæl i et område i særligt antal år for at opnå lokal forankring. Derudover kan der udstedes regler om, hvornår og hvorledes en autorisation til betalingsarrangør kan inddrages samt regler om godkendelse af guider. (Departementets fremhævelse).

Betingelserne for at kunne udøve betalingsjagt fremgår blandt andet af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 22 af 19. august 2002 om betalingsjagt- og fiskeri § 7, § 8, stk. 1, jf. stk. 3, § 8, stk. 4, § 15, samt § 16, stk. 4.

Iflg. bekendtgørelsens § 7 må betalingsjagt kun arrangeres af personer, som har fået tilladelse af Landsstyrets Sekretariat, jf. § 8, stk. 1, har fast bopæl i Grønland og opfylder betingelserne for lovligt at kunne drive næring i Grønland. § 8, stk. 1, kræver bl.a., at ansøger kan dokumentere at være i stand til at arrangere betalingsjagt på det dyr, tilladelsen vedrører, og stk. 3 oplister de krav, der stilles til kvalificerede guider. Derudover kan der efter stk. 4, lægges vægt på, om ansøger råder over de nødvendige fysiske faciliteter til at afvikle jagt og har fangst, jagt eller turisme som hovederhverv. Bekendtgørelsens § 15 om betalingsjagt på mindre vildt kræver, at ansøger opnår

tilladelse fra Landsstyrets Sekretariat, har fast bopæl i Grønland og opfylder betingelserne for lovligt at kunne drive næring i Grønland.

Som det fremgår ovenfor af Inatsisartutlovens § 18, har Naalakkersuisut hjemmel til ved bekendtgørelse at stille krav om bopælspligt i et antal år, herunder 5 års bopæl. Da Inatsisartutloven om fangst og jagt imidlertid fastsætter de grundlæggende rammer om fangst og jagt, og da bopælskravet kunne betragtes som en indskrænkning i retten til at udøve erhverv indenfor fangstsektoren, har Naalakkersuisut vurderet, at det vil være bedre i overensstemmelse med en demokratisk og gennemskelig proces, at ændringen sker ved lov og udsættes for en mere grundig behandling i det lovgivende organ.

Naalakkersuisut har endvidere overvejet, om lovændringen er i overensstemmelse med Grønlands internationale forpligtelser, herunder særligt ILO-konvention nr. 111 og FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

ILO-konvention nr. 111 forbyder diskrimination baseret på race, farve, køn, religion, politiske holdninger, national oprindelse og social herkomst. Fokus i denne konvention er at sikre lige muligheder og behandling i beskæftigelse og erhverv uden forskelsbehandling. Hvis bopælskravet kun gælder for udlændinge eller personer, der ikke er fastboende i Grønland, kunne det potentielt anses for at være en indirekte form for diskrimination baseret på national oprindelse, hvis der ikke er en objektiv og rimelig begrundelse for skærpelsen.

Naalakkersuisut vurderer, at bopælskravet er proportionelt og tjener et legitimt formål, idet det er sikret, at arrangører af betalingsjagt har et dybtgående kendskab til lokalområdet, ressourcerne og bæredygtighedsaspekterne ved jagt, så de understøtter en hensigtsmæssig og bæredygtig udnyttelse af landets fangstressourcer og beskæftigelsesmæssige hensyn, som er indbygget i Inatsisartutlov om fangst og jagt. Derfor må kravet anses for forsvarligt inden for rammerne af ILO-konventionen.

FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (ICESCR), artikel 2.2 forbyder diskrimination på grund af race, farve, køn, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, ejendom, fødsel eller anden status i relation til rettigheder anerkendt i konventionen, og fastslår i artikel 6.1 retten til arbejde, herunder retten til at tjene til sit udkomme gennem arbejde, som personen frit vælger eller accepterer, og forpligter staten til at tage passende skridt for at sikre fuld realisering af denne ret.

Naalakkersuisut vurderer i denne sammenhæng, at bopælskravet både er proportionelt og tjener et legitimt formål, idet det er et både egnet og nødvendigt middel til at sikre, at betalingsjagtarrangører

bliver bedre til at beskytte ressourcerne og sikre en ansvarlig forvaltning af jagten, hvorfor det ikke udgør forbudt forskelsbehandling efter artikel 2.2.

2.2. Fast tilknytning til det grønlandske samfund

2.2.1. Generelt om kravet

Udtrykket ”fast tilknytning til det grønlandske samfund” anvendes udstrakt i den grønlandske lovgivning og foreligger, når personen har en stærk personlig tilknytning til det grønlandske samfund. Det beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om en person har fast tilknytning til det grønlandske samfund. ”Fast tilknytning” omfatter f.eks. personer, der er født og opvokset i Grønland, og personer, der har nære pårørende med fast bopæl i Grønland. Det kan indgå i vurderingen, om personens ophold uden for Grønland har været af midlertidig karakter og uden, at der er opbygget en stærk tilknytning til det samfund, hvor personen har opholdt sig eller boede, før personen tog ophold i Grønland. Det kan tillige indgå i vurderingen, om personen ved at tage ophold i Grønland samtidig har opgivet sit tilknytningsforhold til det land, hvor personen opholdt sig eller boede, før vedkommende tog ophold i Grønland.

2.2.2. Begrebets betydning i lovforslaget

Udtrykket ”fast tilknytning” anvendes i dette lovforslag som det begreb, som opsamler de i § 16 a, nr. 2 og 3, opstillede krav, men som ved meget sjældne lejligheder vil kunne anvendes selvstændigt, hvis disse betingelser er opfyldt, men man alligevel må anse aktørens tilknytning til Grønland for at være af en sådan karakter, at den ikke kan beskrives som ”fast”. Hvis der således er mistanke om omgåelse i forhold til betingelserne i nr. 2 og 3, vil kriteriet ”fast tilknytning til det grønlandske samfund” have selvstændig betydning. I givet fald vil afgørelsen af, om en person har fast tilknytning til det grønlandske samfund bero på, om den pågældende i realiteten er en del af det grønlandske samfund. En person, der formelt opfylder kriterierne i nr. 2 og 3, men alligevel ikke reelt opholder sig i landet, vil således kunne blive omfattet af bestemmelsen i § 16 a, nr. 1.

2.2.3. Folkeregisteradresse i Grønland

Personen skal have folkeregisteradresse i Grønland, og skal have haft det i de forudgående 5 år (60 måneder), regnet tilbage fra den dag, personen ansøger om tilladelse og autorisation som betalingsjagtarrangør. Baggrunden for at skærpe opholdskravet er at sikre, at arrangøren af betalingsjagt har den fornødne erfaring og dybde i sin tilknytning til Grønland og det lokalområde, han skal udbyde med henblik på i højere grad at indfri lovens formål om at sikre en hensigtsmæssig og bæredygtig udnyttelse af landets fangstressourcer og beskæftigelsesmæssige hensyn.

Udover at sikre arrangørernes dybdegående kendskab til landets unikke natur- og vejrforhold samt jagtområdernes karakteristika, skal 5-årskravet også fremme større forståelse og respekt for lokale

jagtraditioner og kulturelle værdier, ligesom det forventes at understøtte kommunikation og opbygning af et stærkt lokalt netværk og tillid, som er afgørende for en effektiv koordinering med myndigheder og partnere. Ændringen bringer derudover retstilstanden på området overens med råstofloven og fiskeriloven.

Hensigten med 5-års reglen er desuden at fastholde kriterierne for og lette afgørelsen af, om en person opfylder betingelserne for at opnå tilladelse til at arrangere betalingsjagt. Herefter vil opfyldelsen af 5-års reglen normalt være tilstrækkelig. Hvor der er mistanke om omgåelse, får kriteriet ”fast tilknytning til det grønlandske samfund”, jf. nr. 1, selvstændig betydning, idet der vil blive taget hensyn til, om vedkommende har en egentlig fast bopæl i Grønland og ikke blot en fiktiv adresse.

2.4. Skærpelse og dispensation

Forslaget går ud på at forhøje bopælspligten fra fast bopæl i Grønland til 5 år for arrangører af betalingsjagt, men følger derudover fangst- og jagtlovens almindelige dispensationsregler for at opnå licens, jf. § 10, dog undtagen kravet om at eje fangst- og jagtredskaber samt kravet om minimum 50 procent bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri, hvorfor der i Inatsisartutlovens § 10, nr. 1, foreslås indsat en henvisning til ændringsforslaget § 16 a.

2.5. Dokumentation for bopæl på et specifikt større eller mindre bosted i forvaltningsområdet

Som det sidste foreslås der indført en præcisering af, at når en licens gøres betinget af, at den pågældende har haft dokumenteret bopæl i det søgte forvaltningsområde, skal det ske med angivelse af, hvilket specifikt større eller mindre bosted, der er tale om. Ændringen foreslås indført for at imødekomme de udfordringer, der opleves, når licensansøger, der bor i samme forvaltningsområde, f.eks. Upernavik og bygder, flytter fra større eller mindre bosted eller fra by til by for at få andel i bygdens ubrugte kvoter, selvom de har en fast bolig på et specifikt større eller mindre bosted, de er registreret i. Delkvoterne fordeles bl.a. af hensyn til befolkningstal i de større eller mindre bosteder.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser, da der alligevel skal indsendes ansøgning og foretages sagsbehandling af de data, som ændringerne omfatter. Der findes ikke valide data til at understøtte omfanget af eventuelle konsekvenser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Som udgangspunkt samme som ovenfor, idet det dog må forventes, at visse aktører uden den krævede tilknytning til det grønlandske samfund ikke kan komme i betragtning til betalingsjagt. Der

foreligger dog ikke valide data til at beskrive omfanget af de økonomiske konsekvenser, der evt. vil kunne blive tale om.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for borgerne udover de aktører, der er nævnt under 4.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har været i høring i perioden 11. juli til 8. august 2024.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen kræver, at ansøger skal være myndig og dermed kunne råde over eget bo, idet betalingsjagtarrangører indgår retlig bindende kontrakter, der kræver en vis modenhed og dermed som minimum myndighed. Alderskravet (18 år) adskiller sig således fra fangst- og jagtlovens øvrige alderskrav om at opnå erhvervsjagtbevis (15 år) og fritidsjagtbevis (12 år).

Derudover skal ansøger have fast tilknytning til det grønlandske samfund, hvilket i denne sammenhæng er et begreb, der opsamler kravene i § 16 a, nr. 2 og 3, og indebærer, at en person skal være skattepligtig til Grønland og tilmeldt folkeregisteret i Grønland. Begrebet kan derudover få selvstændig betydning som beskrevet i de almindelige bemærkninger under 2.2.1. og 2.2.2.

2) Personen skal have folkeregisteradresse i Grønland, og skal have haft det i fem år fra den dag, han søgte om tilladelse og autorisation, jf. nærmere under de almindelige bestemmelser pkt. 2.2.3. Det har ikke betydning for opfyldelsen af denne betingelse, hvor i Grønland man har haft bopælsadresse.

3) Personen skal være fuldt skattepligtig til Grønland, og skal have været det i de forudgående 5 kalenderår. Det vil sige, at en person, der ansøger om autorisation til at arrangere betalingsjagt i 2025, udover at være fuldt skattepligtig i 2025, også skal have været fuldt skattepligtig fra den 1/1-2020 til og med den 31/12-2024.

Til nr. 2.

Bestemmelsen er en videreførelse af den eksisterende § 10, stk. 1, nr. 1, med konsekvenstilføjelser som følge af indsættelsen af § 16 a, og bemærkningerne er således enslydende med de eksisterende bemærkninger til § 10, stk. 1, nr. 1, i den gældende fangst- og jagtlov, med undtagelse af tilføjelsen ”og § 16 a”, men indsat her af hensyn til overblikket for brugeren.

1) Naalakkersuisut kan dispensere fra det generelle krav om fast tilknytning til det grønlandske samfund, fast bopæl samt skattepligt, når den pågældende har opholdt sig uden for Grønland i uddannelsesøjemed eller lignende. Det væsentlige er, om den pågældende er udrejst med henblik på uddannelse, praktikophold, mesterlæreordning eller lignende, hvilket også kunne være en uddannelsesstilling som elev i et andet erhverv. Det er ikke afgørende, om den pågældende har afsluttet uddannelsen med et eksamensbevis, diplom eller lignende, men den pågældende skal kunne dokumentere, at den pågældende har været under uddannelse eller lignende. Det er ikke en betingelse, at uddannelsen er relateret til fangst, jagt eller fiskeri.

Ved ”midlertidig” i denne sammenhæng lægges ikke afgørende vægt på, hvor lang en periode vedkommende har opholdt sig uden for Grønland. Men der lægges vægt på, om vedkommende har søgt uddannelse eller været borte fra Grønland med henblik på at skabe sig lignende kompetencer.

Herudover kan der gives dispensation fra kravene, når det skønnes rimeligt ud fra ansøgerens tilknytning til Grønland. Her fokuseres hovedsageligt på, om den pågældende er nært knyttet til Grønland og f.eks. er født og opvokset i Grønland, men måske ikke har boet i Grønland i den seneste tid på grund af egen eller nær pårørendes sygdom eller lignende særlige omstændigheder.

Til nr. 3

Den gældende bestemmelse i § 13, stk. 7, gør det muligt at betinge en licens til kvoterede arter og tilladelse til erhvervsjagt af, at den pågældende har haft dokumenteret bopæl i det søgte forvaltningsområde i minimum 3 sammenhængende måneder forinden udstedelse af en licens.

Forslaget tilføjer, at den dokumenterede bopæl skal angives som et bestemt ”større eller mindre bosted” i det søgte ”forvaltningsområde” for at præcisere, at licenser og tilladelser, der betinges af sådan dokumentation, skal angive, hvilket bestemt større eller mindre bosted den pågældende

ansøger bor i på ansøgningstidspunktet, for at forhindre ansøgninger fra personer, der bor i samme forvaltningsområde, som der søges licens til, men flytter fra bosted til bosted eller by til by for at få andel i et mindre bosteds ubrugte kvoter, selvom de har fast bolig i det mindre bosted, de er registreret i.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2025.

Til stk. 2

Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at Inatsisartutloven ikke finder anvendelse på tilladelser til at arrangere betalingsjagt, som turoperatører har opnået lovligt inden inatsisartutlovens ikrafttræden.

Bilag 1

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	§ 1 I Inatsisartutlov nr. 34 af 13. juni 2023 om fangst og jagt foretages følgende ændringer:
	1. Efter § 16 indsættes: ” § 16 a. Personer, der arrangerer betalingsjagt i Grønland skal være myndige, og: 1) have fast tilknytning til det grønlandske samfund, 2) have haft fast bopæl i Grønland i de forudgående fem år, 3) have været fuldt skattepligtig til Grønland i de forudgående fem år.”
§ 10. Naalakkersuisut kan meddele dispensation: 1) fra §§ 7-9, når vedkommende midlertidigt inden for de nævnte perioder har opholdt sig uden for Grønland i uddannelsesøjemed eller lignende, eller det skønnes rimeligt ud fra ansøgerens tilknytning til Grønland, 2) fra § 7, stk. 1, nr. 5, og § 8 for personer, som hidtil ikke har haft et hovederhverv, 3) fra § 7, stk. 1, nr. 5, og § 8, når det kan godtgøres, at der har foreligget særlige omstændigheder, som har bevirket, at kravet om indtægtsandel ikke har kunnet opfyldes, 4) fra § 7, stk. 1, nr. 5, og § 8 for personer, som tidligere har haft erhvervsmæssigt	2. § 10 affattes således: ” § 10. Naalakkersuisut kan meddele dispensation: 1) fra §§ 7-9 og § 16 a, når vedkommende midlertidigt inden for de nævnte perioder har opholdt sig uden for Grønland i uddannelsesøjemed eller lignende, eller det skønnes rimeligt ud fra ansøgerens tilknytning til Grønland, 2) fra § 7, stk. 1, nr. 5, og § 8 for personer, som hidtil ikke har haft erhvervsmæssigt fiskeri eller fangst og jagt som hovederhverv, 3) fra § 7, stk. 1, nr. 5, og § 8, når det kan godtgøres, at der har foreligget særlige

<p>fiskeri, fangst og jagt som hovederhverv, der kan dokumenteres digitalt i jagtdatabasen, og</p> <p>5) fra § 7, stk. 1, nr. 4, når en person under 18 år har adgang til de nødvendige fangst- og jagtredskaber og er indehaver af et gyldigt fritidsjagtbevis.</p>	<p>omstændigheder, som har bevirket, at kravet om indtægtsandel ikke har kunnet opfyldes, 4) fra § 7, stk. 1, nr. 5, og § 8 for personer, som tidligere har haft erhvervsmæssigt fiskeri, fangst eller jagt som hovederhverv, der kan dokumenteres digitalt i jagtdatabasen, og</p> <p>5) fra § 7, stk. 1, nr. 4, når en person under 18 år har adgang til de nødvendige fangst- og jagtredskaber og er indehaver af et gyldigt fritidsjagtbevis.”</p>
<p>§ 13, stk. 7. En licens til kvoterede arter og tilladelse til erhvervsjagt kan gøres betinget af, at den pågældende har haft dokumenteret bopæl i det søgte forvaltningsområde i minimum 3 sammenhængende måneder forinden udstedelse af en licens.</p>	<p>3. § 13, stk. 7, affattes således: ” <i>Stk. 7.</i> En licens til kvoterede arter og tilladelse til erhvervsjagt kan gøres betinget af, at den pågældende har haft dokumenteret bopæl på et bestemt, større eller mindre bosted i det søgte forvaltningsområde, i minimum 3 sammenhængende måneder forinden udstedelse af en licens.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2025.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Inatsisartutloven finder ikke anvendelse på tilladelser til at arrangere betalingsjagt, der lovligt er indgået før inatsisartutlovens ikrafttræden.</p>

Bilag 2**Høringssvar****Høring af myndigheder og organisationer m.v.**

Forslaget vedrørende ændring af fangst- og jagtloven har i perioden 11. juli 2024 til 8. august 2024 været i høring.

Forslaget har i samme periode været lagt på Naalakkersuisuts høringsportal www.naalakkersuisut.gl.

Forslaget blev sendt til følgende høringsparter:

Grønlands Erhverv, KNAPK, Politiet i Grønland, Formandens Departement, Departementet for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Natur, Departementet for Finanser, Departementet for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling, KNQK, Grønlands Naturinstitut, Avannaata Kommunia, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommune Kujalleq, Kommuneqarfiq Sermersooq.

Følgende har fremsendt bemærkninger til lovforslaget:

- ALJ Consult/Uppik Adventure
- Inuk Expedition
- Inuk Adventure
- Disko Bay Tours
- Authentic Greenland
- Ilulissat Water Tours
- Uummannaq Seasafaris
- Qeqqata Kommunia
- Kommuneqarfik Sermersooq.
- KNAPK

Modtagne høringssvar fra interne høringsparter er indarbejdet, men ikke medtaget under nedenstående bemærkninger.

ALJ Consult/Uppik Adventure skriver i sit høringssvar, at ”ansøger skal have en bruttoindkomst på mindst 50 % fra betalingsjagt og fiskeri, hvoraf følger, at når indkomsten fra andre erhverv eller bierhverv overstiger 50 % af betalingsjagtarrangørens indtægter, mister denne sin licens.

Dette udelukker de facto muligheden for at lave start up på betalingsjagt, særligt i andre områder end Kangerlussuaq hvor der i forvejen er en større industri i gang.

Jagtsæsonen på betalingsjagt i f.eks. Nuuk er så relativt lille, så det vil ikke være muligt at leve op til dette krav for en person, som vil udføre betalingsjagt i Nuuk område, og som ikke lever af at fiske ved siden af. Man favoriserer således kraftigt fiskere og fangere og udelukker andre turistaktører, som ellers lever op til alle andre krav.

Kan det være rigtigt at ingen andre end fiskere/fangere kan få lov til at udbyde betalingsjagt her i landet?

Betalingsjagt er af Visit Greenland blevet defineret som "adventure" turisme, som man meget gerne vil have mere af. Disse turister kommer typisk i randsæsonen og giver overnatninger på hotellerne i perioder der ellers er stille. Vi har i f.eks. Nuuk kun to sommermåneder og en vintermåned, at udbyde betalingsjagt på rensdyr, og dette er ikke nok til at kunne leve op til 50% indtægt, medmindre man i forvejen ernærer sig 100% af fangst og fiskeri. Vi skal sørge for at holde pengene i landet, enig, men vi skal ikke spænde ben for iværksætter. Jeg kender flere unge nuumiutter som gerne vil i gang, men de fisker ikke ved siden af. De har taget uddannelser og har almindelige jobs ved siden af. Hvorfor skal de unge lokale udelukkes af dette krav?

Hvorfor kan man ikke have en anden turismevirksomhed og leve op til de krav, der er i turismeloven, og have betalingsjagt som en del af den virksomhed?

Lige nu er der ingen af de nuværende aktører i Nuuk, der kan leve op til dette krav, så vi vil alle skulle standse vores nuværende aktiviteter. hvis dette krav bliver vedtaget.

Svar: Forslaget tilsigter primært at skærpe tilknytningskravet til det grønlandske samfund for arrangører af betalingsjagt og sikre lokal forankring, ikke at spænde ben for iværksættere, der vil tilbyde betalingsjagt, men ikke fisker eller fanger ved siden af. Reglen er medtaget, fordi den er bygget op om den eksisterende hovedregel i fangst- og jagtloven § 7, for at få erhvervsjagtbevis. Da der imidlertid ikke kræves erhvervsjagtbevis for at få licens til at arrangere betalingsjagt, men alene dokumentation for at kunne arrangere betalingsjagt på det dyr, tilladelsen vedrører, jf. bekendtgørelsen § 8, tager Departementet indsigelsen til efterretning og fjerner kravet om 50 procent bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri.

Inuk Expedition, Inuk Adventure, Disko Bay Tours, Authentic Greenland, Ilulissat Water Tours, Uummannaq Seasafaris anfører i deres fælles skrivelse, at ”Vores indtægter kommer udelukkende fra moskusjagt. Derfor bygger vores høringssvar udelukkende på moskusjagt og deraf fastsættelse af vilkår og betingelser for tildeling af licenser for en jagtarrangør. Der er ikke interesse for rensdyrjagt i vores forvaltningsområde. Det er meget besværligt at jage rensdyr for troføjægere i vores forvaltningsområde, primært pga. de store geografiske afstande.

I vores forvaltningsområde, Naternaq, har vi fælles moskuskvoter med jagtarrangører, som bor i Kommune Qeqertalik. I Naternaq bliver der i alt uddelt 15 licenser til moskusjagt. Disse licenser kan nemt blive delt af 2-3 jagtarrangører, hvilket betyder, at én jagtarrangør kan have ca. 5 licenser hver sæson. Der er en standard pris for troføjagt på moskus i hele landet, og det er ca. kr. 40.000 (for en kunde). Rejsebureauet skal have ca. 20-25% i kommission og det ender ofte med, at jagtarrangøren får ca. 30.000 for en moskus. Dette svarer til en indtægt på ca. 150.000 om året fra troføjagt.

Det er en meget lille indtægt, hvis man bor i Avannaata Kommunian og ikke har adgang til flere licenser. Derfor burde der være en særlig bestemmelse som giver mulighed for, at man kan afvige for 50/50 ordningen, hvis der er få kvoter i et forvaltningsområde. Det er eksempelvis i Naternaq, Sigguk og Nanortalik.

Vi har alle aktiviteter, som overstiger nævnte beløb og derfor kan vi aldrig komme i betragtning selvom det har været vores erhverv i længere tid. Vi har investeret i erhvervet og vi er lokale aktører som alle er født i landet. Det vil ramme os, hvis ikke der kommer en ændring vedr. 50/50 ordningen.

Vi synes som udgangspunkt, at ordningen er god, hvis man bor i Kangerlussuaq, hvor du har adgang til mange licenser. Men den vil ramme erhvervet og de lokale aktører, hvor der er en lille kvote på moskus. På vegne af ovennævnte selskaber.

Svar: Departementet har fjernet kravet om 50 procent bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri. jf. ovenfor samt kravet om at ansøger skal eje de nødvendige jagtredskaber.

Grønlands Erhverv anfører i sit høringssvar, at man er ”tilfreds med, at der er dispensationsmuligheder, idet kompetenceudvikling også kan være nødvendig også i andre lande, ligesom der skal være muligt at gå ind i betalingsjagterhvervet.

Kommentar til det enkelte i lovforslaget.

Ad § 16 a, til forståelsen af "... kunne råde over eget bo...". I bestemmelser lægges til grund, at modenhed hænger sammen med at have eget bo. Det behøver jo ikke nødvendigvis hænge sammen. Derfor bør der ikke sættes lighedstegn mellem eget bo og modenhed.

Svar: Departementet har ændret bestemmelsens formulering om aldersgrænse på 18 til i stedet at stille krav om "myndighed."

Ad § 16 a 5), der står i lovforslaget "... fra betalingsjagt på mindst 50% af... ", mens der i bemærkningerne står, "...betalingsjagt og fiskeri...". Der skal være overensstemmelse mellem hvad der står i loven og i bemærkningerne.

Svar: Kravet om 50 % bruttoindtægt er fjernet.

Qeqqata Kommunio anfører i sit høringssvar, at der skal være mulighed for, at lokale trofæjagtarrangører kan komme til.

Svar: Departementet bemærker, at dette muliggøres af, at det normale krav om 50 procent af ansøgerens indtægt skal hidrøre fra erhvervsfangst, jagt eller fiskeri i fangst- og jagtloven er fjernet sammen med kravet om at ansøger skal eje de fornødne jagtredskaber.

Kommuneqarfik Sermersooq anfører, at man "ikke deler departementets synspunkter angående ændringer for vilkårene for betalingsjagt. Dette erhvervssegment er i en opstartsfase hvor flere nye udbydere er opstartet med betalingsjagt på rensdyr, småvildt og kongeedderfugl i Nuuk området. Desuden er der betalingsjagt på sæler i Tasiilaq området og moskusjagt i Ittoqqortoormiit området. Der er adskillige af disse aktører, der umuligt kan oppebære 50% af deres samlede årsindtægt ved betalingsjagt, idet sæsonen for flere arter er meget kort og de fleste af aktørerne ikke har erhvervsfiskeri eller erhvervsjagt som beskæftigelse resten af året.

I § 2, stk. 2, i ændringsloven er der undtagelse for allerede indgåede aftaler om tilladelse til betalingsjagt, men med indførelse af loven i dens nuværende ordlyd, vil det ikke være muligt for turismeudbydere, med mange af de kompetencer der fordres af betalingsjagtkunder, at få tilladelse til betalingsjagt. I bemærkningerne begrundes ændringen med 50% kravet og øgning til 5 års bopælspligt i Grønland med at arrangørerne skal fremme større forståelse og respekt for lokale jagttraditioner og kulturelle værdier. Det er absolut ikke dette de udenlandske trofæjægerne kommer for at opleve. De ønsker sproglige kompetencer, et højt serviceniveau og guider på et internationalt niveau. Disse kompetencer vil sandsynligvis blive bedre honoreret af personer med baggrund i

turismeindustrien end personer med baggrund i erhvervs fiskeri- og fangst. Kommunen ønsker derfor ikke indførelse af 50 % kravet for betalingsjagt og fiskeri.

Svar: Departementet har fjernet kravet om 50 procent bruttoindtægt fra erhvervsjagt og fiskeri sammen med kravet om at ansøger skal eje de fornødne jagtredskaber.

P.t. er der ingen aktive trofæarrangører ift. moskusokser i Ittoqqortoormiit området.

Der er også foreslået et **bopælskrav i det eksakte forvaltningsområde** for at opnå tilladelse til betalingsjagt og -fiskeri. Det er ofte få personer, der har de fornødne kompetencer til at udføre arrangementerne og markedsføring, og disse bør have mulighed for udvide deres forretning uden for deres bopæls forvaltningsområde. Alternativt vil områder med store potentialer ikke have mulighed for at blive udnyttet. Departementet kan allerede nu begrænse udefra kommende og udvælge lokale operatører i behandlingen af ansøgning om tilladelser til betalingsjagt og fiskeri i et givet område.

Svar: Den eventuelle betingelse, der fremgår af § 13, stk. 7, består, men er fakultativ.

KNAPK:

Arrangører af betalingsjagt

Ændring af bestemmelserne i § 16 a med skærpelse af krav til arrangører af betalingsjagt med 5-års bopælspligt er efter KNAPKs holdning helt på sin plads. Det er ikke enhver, som skal kunne afholde betalingsjagt, ej heller drive fangst og jagt.

Tilknytningskrav til enhver, som driver fangst og jagt er på sin plads. Derfor hilser KNAPK Naalak-kersuisuts forslag til skærpelse af bestemmelsen om ikke alene tilknytningskravet ved forhøjelse af bopælspligten til 5 år.

KNAPK er enig i, at der ligger en lang række forhold som kendskab til natur og miljø, dyreliv, vejrforhold, traditioner, kultur og jagtområder, som man ikke uden videre kan tilegne sig, med mindre man har kendskab til forholdene. Det er derfor på sin plads, at kræve større forståelse og kendskab til forholdene og vilkårene, før man kan drive betalingsjagt.

Dispensationsregler

Konsekvensændring bestemmelsen dispensationsreglerne i § 10 er følge af indsættelse af § 16 a. KNAPK anerkender, at mange grønlandere bosætter sig uden for Grønland i uddannelsesøjemed eller andre forhold. Der er efter organisationens vurdering brug unge fangere, som skal kunne få dispensation, når de søger om erhvervsjagtbevis første gang, hvorfor dispensation i kravene § 7, nr. 5, § 8 og § 16 a kan være nødvendigt, når man ikke tidligere har haft fangst som hovederhverv.

Indsnævring af dokumentation for specifik bopæl ved licensansøgning

Forslag om indførelse af præcisering af specifik bopæl ved ansøgning om licens, er helt på sin plads. Som årsag til forslaget påpeges der på fordeling af kvoter i forvaltningsområderne, hvor der kan være restriktioner på kvoterne. Og derfor er skærpelse af specifik bopæl på sin plads.

Der er mange restriktioner ved fordeling af kvoterne, som gælder for en del dyr. Derfor giver krav om specifikt bopæl mening.